

ಸಮುದ್ರ ಮಧ್ಯನ್

ಮನಮಿಡಿಯುವ ಕಥೆ

‘ಇಂದ್ರಾಕ್ಷ್ಯೇಷಣ್’ (ತೆಲುಗು ಮೂಲ: ಡಾ.ಕೆ. ಗೀತಾ). ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ: ಎಂ.ಜಿ ಶುಭಮಂಗಳ ನಂ. 11) ಕಥೆ, ಒದಿ ಮನ ಮಿಡಿಯಿತು. ಮನುಷ್ಯ ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿನಿಂದ ನಾನು, ನನ್ನವರು, ನನ್ನದು, ಎಂದು ಎಲ್ಲಾ ಬಂಧನಗಳಿಂದ ಬಂಧಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ಯಾವುದನ್ನು ಕಹೇದೆಕೊಳ್ಳಲು ಇಂದ್ರಪದುವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ‘ತಾನೊಂದು ಬಗೆದರೆ ದೈವರೊಂದು ಬಗೆಯುವುದು’ ಎಂಬಂತೆ, ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮುಂದೆ ಮನುಷ್ಯ ತಲೆಬಾಗಲೇ ಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಕಥೆಯಿಂದ ಮನದಟ್ಟಾಯಿತು.

—ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ, ಕರ್ಣಾಟಕ

ಉಪಯುಕ್ತ ಸರ್ವರ

‘ನವರ ಇಂಡಿಯನ್ ವರ್ಯಾಗ್’ (ಮಲ್ಲಿಕಾಚುನ ಹೋಸಪಾಳ್, ನಂ. 25) ಲೇಖನ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದ್ದು, ವಿವರವಾದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

—ಪ್ರವೀನ್ ಕುಮಾರ್, ತಿವರ್‌ಹೆಗ್

ಮನೋಜ್ ‘ಇಸ್ತಾನ್‌ಬುಲ್’

‘ಇಸ್ತಾನ್‌ಬುಲ್; ತಬ್ಲಿಗಳಿಗೆ ಮದಿಲಾದ ಅಂತಕರಣದ ನಗರ’ (ರಹಮತ್)

ಗ್ರಾಮೀಣ ಸೋಗಡಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಥೆ

‘ಬಾಳುಕುನ ಪುರಾಣ’ (ಪ್ರಕಾಶ. ಗ. ಬಿಾಡೆ, ನಂ. 18) ಕಥೆಯು ಬಹಳ ಸುಂದರವಾಗಿ ಓದಿಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ನಿರೂಪಣೆ ಕುತ್ತಾಹಲದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಭಾಷೆ ಪದ ಒಳಕೆ ದೇಶಿಯತೆ ಹಾಗೂ ಗ್ರಾಮೀಣ ಸೋಗಡಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಒದಗಿಸ್ತೂ ಅವರಿಕೊಂಡು ಪಾತ್ರವೇ ತಾನಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಕಥೆ ಸೋಗಸಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬಂದಿದೆ.

—ಅಶೋಕ ಬಳ್ಳಾ, ಸೂಲಿಬಾವಿ

ಮನುಷ್ಯನ ಚಪಲ ಮತ್ತು ಅದು ಕ್ಷೇಗೂಡಿದ್ದಾಗ್

ತರಿಕೆರೆ ನಂ. 4ರ) ಲೇಖನ ಮನೋಜ್‌ವಾಗಿ ಮೂಡಿಬಿಡಿದೆ. ಸಂಪದ್ಭರಿತ ನಗರಗಳು ಹೇಗೆ ರಾಜಕೀಯದ ತಿರುಗಾಣಿಗೆ ಸಿಲುಕೆಂಡು ರೂಪಾಂತರಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ದಾವಿಗಳ ಮೂಲಕ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

—ನಂದಿನಿ ಡಿ., ಬೆಂಗಳೂರು

ಸವಿ ಕ್ಷಣಗಳ ನೆನಪು

ಹಿರಿಯ ವಿಜಾನಿ ಪ್ರೌ. ಎಚ್.ಎಸ್. ಸಾಮಿತ್ರಿಯವರಿಗೆ ಕನ್ನಡಮನ್ನ ಆಂತರಿಕ ದೋತೆರುವ ಬಗೆ ಬರೆದ ‘ಹಲವು ಪ್ರಥಮಗಳ ಕನ್ನಡಿತಿ’ (ನೇಮಿಚಂದ್ರ ನಂ. 18) ಬರಹವನ್ನು ಓದಿ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ನಾನು ಸಂತೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಅವರ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕೆಳದ ಸವಿ ಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಬಿರಹವು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕ್ಕಿತು.

—ಡಾ. ಎನ್.ಹಿ. ಅನಿಲ್, ಬೆಂಗಳೂರು

ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಪ್ರಶ್ನೀಗೆ ಭಾಜನರಾದ ಸಾಮಿತ್ರಿಯವರು ಮೊದಲ ಕನ್ನಡ ಮಹಿಳಾ ವಿಜಾನಿ ಎಂದು ತಿಳಿದು ತುಂಬಾ ಹೆಮ್ಮೆ ಹಾಗೂ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅವರ ಸಂತೋಧನೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚೆ, ಅವರ ಕೆರ್ಕಿ ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ ಹಬ್ಬಲಿ, ಅವರಿಗೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಲಾಮ್.

—ಅನಂತರ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ್, ಕೆದಿಗೆಮನೆ

ಸಾಮಿತ್ರಿ ಅವರ ಕಿರು ಪರಿಚಯ ಓದಿ ಹೆಮ್ಮೆ ಅಯಿತು. ಇತ್ತಿಳಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದವರಿಗಂತೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗುವವರ ಸಾಲಿಗೆ ಸೇರದೆ ಎಲೆ ಮರೆಯ ಕಾಯಿಯಂತೆ ಸಸ್ಯಗಳ ವೈರಾಗ್ಯ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನ ವಂಶವಾಹಿಗಳ ವಿಕ್ರಿಯ ಸಂತೋಧನೆ ಹಾಗೂ ಇವರ ಕಲೆಕೆಯ

ಅನುಭವಿಸುವ ಗರ್ವಭಂಗ ಇವು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ವಿವರ ಹಾಗೂ ಅದೇ ಭಾವಾಶ್ಚಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಣೆ ಹಾಸ್ಯಲೇಪದೊಂದಿಗೆ ಕಥೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಮೂಡಿಬಿಡಿದೆ.

—ಆನಂದ ಕುಂಚನೂರು, ಮೈಸೂರು

ತುಂಬಾ ಸ್ವೇಜ ನಿರೂಪಣೆ, ಕಥೆ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಓದುಗನನ್ನು ಕೂತುಹಲದೊಂದಿಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕಥೆಗಾರ ಕೊಟ್ಟ ತಿರುವು ಹೊಟ್ಟೆ ಹುಣ್ಣಿಸುವಂತೆ ನಗೆಯುಕ್ಕಿಸುತ್ತದೆ. ಸೋಗಸಾದ ಕಥೆ.

—ಡಾ. ಶಂಖು ಬಳಿಗಾರ, ಇಲಕ್ಕಲ್

ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಕಲೆಗೆ ಕನ್ನಡಿ

‘ಅಪ್ರಾವ್

ಲ ಕ್ರಿಷ್ಣ ರೇ ಹೀ ಗ ಇಂ’

(ಎನ್. ಜಗನ್ನಾಥ

ಪ್ರಕಾಶ, ನಂ. 25) ಬರಹವು ಆರ್.ಕೆ.

ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಅವರ ಅಭಿಂತಪ್ರಾವ್ ಕಲೆಯನ್ನು

ಬಿಂಬಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಫಲವಾಗಿದೆ. ಲೇಖನವು

ಅವರ ಕಲೆಗೆ ಇಡೆದ ಕನ್ನಡಿಯಿಡೆ.

ಕನಾಟಕದ ಇತಿಹಾಸ ಅನೇಕರನ್ನು

ಉನ್ನತವಾಗಿ ಗೊರಿಸುವಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ವಿಫಲವಾಗಿರುವುದು ವಿಪರ್ಯಾಸ.

—ಗುರುರಾಜ ಜೋತಿ, ಬೆಂಗಳೂರು

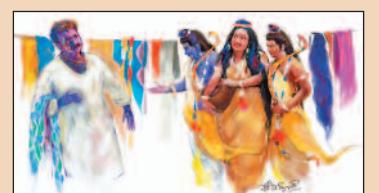
ಆಸಕ್ತಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೊಂದು ಮಾದರಿ ಇಂತಹ ಸಿಂಪಲ್ ವಿಜಾನಿಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದ ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಅವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವದ ಪ್ರಶ್ನೀಗೂ ಘೋಷಿತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚುವರೆ ಮಾಡಿದೆ.

—ವಿದ್ಯಾ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಕುಂದಾಪುರ

ಬಾಲವನ ಕಾರಂತರ ಕರ್ಮಭೂಮಿ

‘ಕಾರಂತರ ಕರ್ಮಭೂಮಿ ಬಾಲವನ’ (ಕೋಡಿಬೆಂದ್ರ ರಾಜಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಂ. 18) ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ಬಾಲವನದ ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಆ ಕಾಲದ ಕಾರಂತರ ಜಿಟುವರ್ಕಾಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಲೇಖಿಕ ಪರಿಚಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರಂತರ ಹುಚ್ಚೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಹತ್ತು ಮುಖಗಳಿಗೆ ಈ ತಾಣ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಮತ್ತು ಮುಕ್ಕೆ ಆಕರ್ವಕವನ್ನಾಗಿ, ಇನ್ನೂಪ್ರಯೋಧಿಸಿದ್ದು ಅಳವಡಿಸಿ, ಕಾರಂತರ ಸರ್ವ ಪ್ರಸ್ತರಗಳು ಲಂಬಾವಾಗುವ ರೀತಿ ಒಂದು ಅಪ್ರಾವ್ ಕೇಂದ್ರವನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಿಂದಿತ ಇದೆ.

—ರಮೇಶ್ ರಾವ್, ಕ್ರೆಕಂಬ

ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಳುಕ ಹೆಚ್ಚಿನ ವೇವಧಾರಿ ಗಂಡೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಕುರಿಯನ್ನು ಕೆಳೆದುಕೊಂಡು ಕೊನೆಗೆ ಇಂಗು ತಿಂದ ಮಂಗನಂತಾದ.

—ವಿಂ. ಕಿ. ರಮಾನಂದ ರೆಡ್ಡಿ, ಮದಕಪುರ,

ಭಾರತ ಪಾಟೀಲ್, ಸಿಂದಗಿ

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ

ರಚನಾತ್ಮಕ ಟೀಕೆ-ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾಗತ. ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿ ಚೆಟ್ಟುಕು, ಚುರುಕಾಗಿರಲೆ. ಇ-ಮೇಲ್: feedback@sudha.co.in